

Sve više političara a sve manje politike

Ako politika reguliše određene interese i odnose i odlučuje o zajedničkim poslovima i životnim aktivnostima, onda ona, samim tim, zauzima određeno mesto i ulogu i u fizičkoj kulturi. U fizičkoj kulturi postoje brojni interesi i konflikti koje treba regulisati i usmeriti u određenom pravcu. U ovoj oblasti politika može da deluje pozitivno i negativno. Pozitivno – ako usmerava ovu oblast na okupljanje najširih slojeva stanovništva pod jednakim uslovima u društvene organizacije za fizičku kulturu, na svestrani i stvaralački razvoj u ovoj oblasti, na obezbeđenje uslova i mogućnosti da se najširi slojevi stanovništva aktivno bave telesnim vežbanjem, na očuvanje zdravlja i fizičkih sposobnosti i produženje radnog i životnog veka stanovništva. Negativno – ako manipuliše sa članovima društvenih organizacija za fizičku kulturu, prvenstveno omladinom, radi rešavanja određenih političkih ciljeva i zadataka, zloupotrebljava i iskorišćava zdravlje mladih, raspiruje klasnu, versku i nacionalnu netrpeljivost, vrši određenu diskriminaciju učesnika, zahteva od učesnika u takmičenju pobeđu po svaku cenu i slično. U svim našim dokumentima (partijskim i državnim), a posebno u dokumentima društvenih organizacija za fizičku kulturu (statutima), fizička kultura je pozitivno usmerena. U praksi, međutim, postoje brojni problemi u provođenju takve politike. Na te probleme se skoro svakodnevno ukazuje u sredstvima masovne komunikacije. Ovi problemi se najočiglednije iskazuju u najatraktivnijem delu fizičke kulture – vrhunskom sportu i mogu se videti (i čuti) na skoro svakoj većoj sportskoj priredbi. Sportisti, neposredni učesnici takmičenja, mogu da doprinesu rešavanju ili ublažavanju tih problema. Potrebno je da u tome potpomognu i usmere rukovodstva društvenih organizacija za fizičku kulturu. Potrebno je, u stvari, da rukovodstva društvenih organizacija provode usvojenu politiku. Čini nam se da ona to ne čine u potpunosti i efikasno.

Sledeći kretanja u društvu i u društvenim organizacijama za fizičku kulturu jeste izvršena reforma. Najveće dostignuće je, po mišljenju mnogih, postignuto ograničenjem trajanja mandata. Često je isticano da iskusni kadrovi, koji su dugo na čelu pojedinih organizacija, treba da ustupe mesto mladima. Istina je da je veći broj „starih“ radnika, iz brojnih razloga, kočio dalji napredak ove oblasti. Istina je da je među njima bilo i dosta iskusnih, dobronamernih i poštenih sportskih radnika koji su se, prihvatajući opredelenje društva, posle isteka mandata oprostili od daljeg rada u društvenim organizacijama za fizičku kulturu. Oni su zamenjeni. Da li su ih zamenili mlađi ili ne, to je drugo pitanje. Zamenili su ih oni koji je trebalo da doslednije provode politiku usvojenu u našem društvu. Novi kadrovi su regrutovani, uglavnom, iz društveno-političkih organizacija. Redak je slučaj da društveno sportski radnik iz jedne organizacije (gimnastike) pređe „na rad“ u drugu društveno sportsku organizaciju (fudbal) – kao što se u nekim drugim oblastima to rado čini. Danas je u našim društveno sportskim organizacijama sve više društveno-političkih radnika. Čini se, međutim, da je sve manje opšte prihvaćene politike koja pozitivno usmerava rad društvenih organizacija za fizičku kulturu. Već i površnim analizama može se zaključiti da se problemi sa kojima smo se suočavali nisu smanjili, već su se, naprotiv, povećali. Sada se, pored tehnomenadžerstva, privatizacije i drugih negativnosti o kojima je ranije bilo reči, pojavljuju i problemi nacionalizma i šovinizma, kao i pojave koje su ideološki neprihvatljive za naše društvo. Najočigledniji primer je nemogućnost da se do kraja u praksi sprovede odluka Savezne konferencije SSRNJ koja treba da otkloni slabosti i probleme u ovoj oblasti.